

په اروپا کی دمیشته افغانانو د ټولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

قطنامه

کنفرانس فارو در مورد عدالت انتقالی در افغانستان

15 می 2010 هاک، هاند

به سلسله کنفرانسهای سالانه FAROE "امسال نیز کنفرانسی زیر عنوان "عدالت انتقالی در افغانستان" در کشور هاند، به اشتراک 170 نفر متشکل از اهل خبره، نمایندگان سازمانها، محصلین حقوق و برخی از فعالین حقوق بشرا از کشورهای اروپائی، داخل کشور و پاکستان دایر گردید. در آغاز سخنران اساسی کنفرانس محترم نادر نادری سخنگوی کمیسیون مسفل حقوق بشرا افغانستان در رابطه با تاریخچه کار برای عدالت انتقالی، انکشافات اخیر درین رابطه و نقشی که افغانهای مقیم خارج در زمینه ایفا کرده میتوانند، صحبت نموده متعاقباً محترمه ساری کووو مسوول پروگرام افغانستان در مرکز بین المللی عدالت انتقالی در مورد تجربه سایر کشورها با فرامین و قوانین مشابه با "قانون عفو" توضیحات داده و بر نقش مهاجرین درین زمینه و در رابطه با مستندسازی رویدادهای جرمی روشنی انداخت. اشتراک کنندگان بعد از استماع همه سخنرانی ها و طرح سوالات ذیربط، در ورکشاپهای چهارگانه بر مسایل اختصاصی بحث نمودند. متعاقباً نتایج ورکشاپها در جلسه عمومی مورد بحث قرار گرفته و قطنامه هذا به اکثریت آرا به تصویب رسید.

آغاز متن:

اشتراک کنندگان

باتأکید بر اینکه تطبیق برنامه عدالت انتقالی یک ضرورت مبرم و تأخیر ناپذیر برای رسیدن به جامعه مبتنی بر قانونیت و صلح با دوام میباشد، اعطای عفو و مصونیت قضایی بدون قید و شرط به مظنونین جنایات ضدبشری و جرایم جنگ مندرج در "قانون" متنازع فیه "مصالحه ملی، عفو عمومی و ثبات" را در تضاد با خواست مردم رنجیده افغانستان و قوانین بین المللی دانسته و خواستار لغو این قانون شدند. در شرایط کنونی لازمست که مهاجرین افغان در مجموع و سازمانها، فعالین و علاقمندان حقوق بشردر برون مرزهای کشور بطور اخص با استفاده از تجارب مهاجرین کمبودیا و لایبریا مساعی خود را در جهات ذیل متمرکز سازند:

1- اعمال فشار با استفاده از شیوه های قانونی بالای مراجع سیاسی کشور های میزبان و معتقد ساختن جامعه بین المللی به خاتمه بخشیدن به حمایت شان از مسببین و مظنونین جنایات سه و نیم دهه اخیر.

2- استفاده وسیع از رسانه های جمعی برای تبادل افکار و معلومات فی مابین افغانهای خارج و هموطنان داخل کشور.

3- ایجاد گروپ های کاری برای تامین فشار پیگیرانه بالای ارگانهای ذیربط در کشور های میزبان جهت به محاکمه کشاندن آنانیکه بنا به موقفی که طی سه ونیم دهه اخیر در افغانستان داشته اند، و مظنون به جنایت جنگی و جرایم ضدبشری میباشند.

4- مطالبه پذیرش مسوولیت وپوزش خواهی از زنان کشوربحیث نخستین قدم برای مصالحه با مردم افغانستان ازگروه های که برحقوق، آزادیها وکرامت انسانی زن افغان طی سه ونیم دهه جنگ بطور آشکاروبعضاً سیستماتیک تجاوزکرده اند.

بادرنظرداشت این واقعیت که گذشت زمان به مظنونین موقع میدهد تااسناد را از بین برده و یا بر علیه اسناد اصلی اثبات جرم به جعل اسناد اقدام کنند. تعلل و به تعویق انداختن رسیدگی باعث گذشت زمان گردیده که این امر زمینه امحا و از بین رفتن اسناد، مدارک و شهود را فراهم میسازد. خوشبختانه در حقوق بین الدول گذشت زمان تأثیری برتعقیب و رسیدگی به جنایات علیه بشریت ندارد. لهذا کنفرانس تأکید میکند که:

5- برای مستند سازی رویداد های مجرمانه متعلق به جنایات علیه بشریت، تمام رویداد های مربوط (اصل رویداد، تثبیت نوعیت جرم، تاریخ رویداد ، هویت کامل قربانیان و عاملین جنایات علیه بشریت، نوع اسناد و مدارک اثباتیه مانند تصویر، سند، اسناد ووثایق ثبت شهود، نمونه ها و علایم برداشته شده از جرایم و ...) دقیقاً ثبت گردد و برای مؤثقت اسناد در صورت امکان تصادیق تاییدی مراجع فنی و اهل خبره ضمیمه گردد. حین ثبت اسناد منابع و ماخذیکه این اسناد از آن بدست آمده دقیقاً یادداشت و معرفی گردد. این اسناد میتواند در مراجع بیطرف مانند ارگانهای بشری نگهداری شده و حین اقامه دعوی قربانیان بدسترس آنان قرار داده شود.

7 – فارو و سایر سازمانهای بیطرف و غیرسیاسی میتوانند برای جمع آوری و تکمیل این اسناد به اقدامات لازم دست زده و مرکزمستقلی را برای جمع آوری این اسناد وانتقال آن بیک مرکزنگهداری غیرجانبدار ایجاد کنند.

کنفرانس ضمن استقبال از هرحرکت اصولی که به ختم جنگ وایجاد صلح دوامدار درکشور بیانجامد، در ارتباط با نتایج جرگه صلح قریب الوقوع در کابل و کنفرانس صلح کابل که قرار است بتاريخ 20 جولای دایرگردد، امیدوارنیست. چه درین کوشش ها عدالت انتقالی کنارگذاشته شده است ودرترکیب جرگه صلح بیشتر از 80 فیصد مدعوین متعلق به اشرافیت کنونی حاکم بر ارگانهای دولتی بوده دروازه جرگه بروی شهروندان افغانستان، نمایندگان قربانیان جنگ و مهاجرین که در کشورهای غیر از پاکستان وایران زندگی میکنند، بسته میباشند. با این وصف کنفرانس تأکید برنکات آتی را ضروری میباشند:

8- قیمت صلح نباید ازحساب حقوق و آزادی های مدنی شهروندان افغانستان بطور عام وحقوق زنان بطورخاص پرداخت گردد. قوانین افغانستان در مورد حقوق زن باید درمطابقت کامل به معیار های جهانی حقوق بشر باشد. غرض تأکید برین موضوع لازمست روشنفکران، قلمبدستان و رسانه ها در رشد و ارتقای سطح آگاهی مردم (بخصوص مردان)، در مورد حقوق زن بکوشند. حمایت از

سازمانهای زنان داخل کشور و هماهنگی فعالیتها میان این سازمانها و سازمانهای برونمرزی چون فارودرزمینه ممدواقع شده میتواند.

9- برای ایجاد پشتوانه اجتماعی وسیع در افکار عامه جهان برای صلح مبتنی بر عدالت در افغانستان باید یک نهاد جهانی خبره، مسوول و پاسخ گو مرکب از دانشمندان و فعالین صلح اعم از افغان و خارجی که بتواند عوامل و ارتباطات محلی، ملی، منطقوی و بین المللی را با در نظر داشت منافع متقابل تمام جوانب ذیدخل تحلیل و تامین نماید ایجاد گردد. همچونهاد میتواند بر علیه فرهنگ جنگ و بنفع استقرار صلح کمپاین عملی، متداوم و مؤثر ائتدارک ببیند.

غرض پیگیری از تطبیق مواد این قطعنامه یک گروه کار معین گردید.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو)